

॥ नारायण सूक्तम् ॥

ओम् सहना ववतु

सहनौ भुनक्तु

सह वीर्यम् करवावहै

तेजस्विनावधीतमस्तु

मा विद्विशावहै

ओम् शान्तिः शान्तिः शान्तिः

सहस्र शीर्षम् देवम् विश्वाकशम् विश्व शम्भुवम्

विश्वम् नारायणम् देवम्कशरम् परम् पदम्

विश्वतः परमान्नित्यम् विश्वम् नारायणम् हरिम्

विश्वमे वेदम् पुरुशस्तद्विश्व-मुपजीवति

पतिम् विश्वस्य आत्मेश्वरम् शाश्वतम् शिव-मच्युतम्

नारायणम् महाग्नेयम् विश्वात्मानम् परायणम्

नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः

नारायण परम् ब्रह्म तत्त्वम् नारायणः परः

नारायण परो ध्याता ध्यानम् नारायणः परः

यच्च किञ्चिज्जगत्सर्वम् द्रुश्यते श्रूयते~पि वा ॥

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वम् व्याप्य नारायणः स्थितः

अनन्तमव्ययम् कविम् समुद्रे~न्तम् विश्व शम्भुवम्

पद्मकोश प्रतीकाशम् हृदयम् चाप्यधोमुखम्

अधो निश्ठाया वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपरि तिष्ठति

ज्वालमालाकुलम भाती विश्वस्यायतनम महत
सन्ततग्म शिलाभिस्तु लम्बत्याकोश सन्निभम
तस्यान्ते सुशीरग्म सूक्ष्मम तस्मिन् सर्वम प्रतिथिशिटम
तस्य मध्ये महान अग्निर्विश्वार्चि विश्वतोमुखः
सोऽऽ भुग्वि भजन्तिशठ-न्नाहारमजरः कविः
तिर्यगूर्ध्व मधः शायी रश्मयस्तस्य सन्तता
सन्तापयति स्वम देहमापाद तल मस्तकः
तस्य मध्ये वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः
नीलतो - यदमध्यस्था द्विघुल्लेखेव भास्वरा
नीवार शूक वत्तन्वी पीता भास्वत्यणूपमा
तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः
स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽकशरः परमः स्वराट ॥
णारायन शूक्तम ऐन्ग व१

२

रुतग्म सत्यम परम ब्रह्म पुरुशम क्रुशणपिन्गळम
ऊर्ध्वरेतम विरूपाकशम विश्वरूपाय वै नमो नमः ॥
ओम नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि
तन्नो विश्णुः प्रचोदयात ॥
ओम्म शान्तिः शान्तिः शान्तिः